

С. Василій да открие самы-тѣ имъ тайны.  
 Тогава тѣ падна на колѣнѣ прѣдъ Свѣтаго  
 и рече: помолѣся за менѣ грѣшнѣхъ свѣтче,  
 защо виждамъ въ тебѣ много чюдеса; Свѣ-  
 тый сѣ помолѣ за неѣхъ и трѣгна камъ до-  
 ма; ето насрѣща имъ излезе самъ Анас-  
 тасъ, кой, като цѣлѣна краката на Свѣтаго,  
 произнесе: отидѣ ли това да свѣтителъ доде  
 въ домъ мой? Свѣтителъ-тъ мѣ отговори, до-  
 бръ е че тѣ намѣрихъ, учениче Христовъ,  
 да идемъ сега въ черквъ и да сѣтворимъ  
 Богъ слажежъ. С. В. бѣше обыкнѣлъ да по-  
 сти всѣкъй день, освѣнъ Недѣлѣхъ и сѣбе-  
 котъ, и въ тѣ дни не ядеше нищо, ос-  
 вѣнъ свѣхъ хлѣбъ и водъ. Кога-то додохъ  
 въ черквъ С. В. повелѣ Анастасію да слажи  
 литѣргіѣхъ нѣ той сѣ отричаше, дѣмащъ:  
 знаешъ, Владыко, какъсѣ говори въ Писаніе:  
 меншій отъ болшаго благословляется. Васи-  
 лій же мѣ каза: сѣ всичкы-тѣ добры дѣла,  
 имай и послѣдѣніе. Анастасій сѣ сѣгласи и  
 начала богослуженіе-то въ това врѣмѣ ко-  
 га-то той издигаше страшны-тѣ Тайны  
 С. В. и дрѣгъ достойни видѣхъ св. Дѣхъ  
 ко виденіе огненно да слаза отъ горѣ и окрѣ-